14/04/2020

Η ηρωική Μάχη στο Λεβίδι

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Αποφασιστική μάχη για την ανύψωση του ηθικού των επαναστατημένων Ελλήνων, που δόθηκε στις 14 Απριλίου 1821 στο Λεβίδι, ένα χωριό που είναι χτισμένο στις ανατολικές πλαγιές του Μαινάλου, 25 χιλιόμετρα βόρεια της Τρίπολης.
Τα επαναστατικά τμήματα των Ελλήνων είχαν πάθει πανωλεθρία και είχαν χάσει το ηθικό τους. Πολλοί αγωνιστές λιποτάκτησαν και ανέβηκαν στα βουνά. Οι Καλαβρυτινοί που μόλις πριν από λίγες ημέρες είχαν απελευθερωθεί έσπευσαν να πάρουν μέρος και σε άλλες μάχες. Οι αρχηγοί Πετιμεζαίοι, Σκαλτσάς, Λεχουρίτης, Χαραλάμπης, Στριφτόμπολας, Καρασπύρος, Σολιώτης και άλλοι, συγκέντρωσαν 800 παλλικάρια και μαζεύτηκαν στο Λεβίδι. Εκεί προστέθηκαν και άλλοι από την Τρίπολη υπό τον Αβράλη. Οι Τουρκικές αρχές, μόλις πληροφορήθηκαν την συνάθροιση τόσων Ελλήνων επαναναστατών έστειλαν ισχυρή δύναμη που ξεκίνησε από την Τρίπολη στις 3 μετά τα μεσάνυχτα και έφτασε στο Λεβίδι με το χάραγμα. Οι περισσότεροι Έλληνες μόλις είδαν τους Τούρκους έτρεξαν στα γύρω βουνά, και στο Λεβίδι έμειναν μόνο 60 με τους αρχηγούς, που κλείστηκαν σε μερικά σπίτια αποφασιμένοι να αγωνιστούν μέχρι τέλους. Η σφοδρή μάχη που ακολούθησε διήρκεσε επτά ώρες. Όλες οι έφοδοι των Τούρκων αποκρούστηκαν. Τελικά μπήκαν

στα κατώγια των πολιορκουμένων σπιτιών και έκαναν μεγάλη ζημιά, φέρνοντας τους Έλληνες σε δύσκολη θέση. Εκείνη τη στιγμή ακούστηκαν φωνές και πυροβολισμοί από την κατεύθυνση των Καλαβρύτων. Έφθασαν ο Σκαλτσάς από τα Σουδενά, ο Πλαπούτας, ο Τσαφατίνος, ο Νικολός Πετιμεζάς και άλλοι. Οι Τούρκοι βρέθηκαν μέσα σε δύο μέτωπα και υπέστησαν μεγάλες απώλειες με αποτέλεσμα να εγκαταλείψουν την μάχη.
Στην μάχη αυτή σκοτώθηκε ο Στριφτόμπολας και τρεις στρατιώτες, ενώ πολλοί τραυματίστηκαν. Η νίκη των Ελλήνων ανύψωσε το φρόνημα των μαχητών και τους έδωσε νέα δύναμη να συνεχίσουν τον αγώνα για την ελευθερία.
Η λαϊκή μούσα τίμησε τον Αναγνώστη Στριφτόμπολα με τα παρακάτω άσματα:

Αδριάντας του Αν. Στριφτόμπολα στην κεντρική πλατεία του Λεβιδίου
Τρεις περδικούλες κάθουνται, Στη μέση στο Λεβείδι
Έχουν τα νύχια κόκκινα Και τα φτερά βαμμένα,

Η μια τυράει τη Κέρτεζη, Κ’ η άλλη της Κλουκίναις
Κ’ η Τρίτη η καλλήτερη, Μυριολογάει και λέει,

Τ’ είν’ το κακό που γίνεται, Στη μέση στο Λεβείδι
Κάνε βουνά γκρεμίζονται, Κάνε στοιχιά παλεύουν.

Μήτε βουνά γκρεμίζουνται, Μήτε στοιχιά παλεύουν,
Εκλείσαν τον Στριφτόμπολα, Οκτώ χιλιάδες Τούρκοι.

Χίλιοι τον κρουν τη μια μεριά, Και χίλιοι από την άλλη,
Μια μπαταριά του δόκανε, Η μια μεριά κ’ άλλη,

Τρία βόλια τον επήρανε, Τα τρία φαρμακωμένα.
Το ένα τον πήρε στην καρδιά, Και τα άλλο στο πλεμόνι,

Το τρίτο το φαρμακερό, Τον πήρε στο καρύδι
Το στόμα του αίμα γέμισε, Κ’ η μύτη του φαρμάκι

Η γλώσσα του αηδονολαλεί, Σαν το χελιδονάκι,
Βρε που είσαι μπάρπα Κωνσταντή, Και ξάδελφε Βασίλη,

Και Νικολάκη γλήγωρε, Γκολφίνε αγαπημένε
Για βγάλτε τα’ αλαφρά σπαθιά, Και τα βαριά τουφέκια,

Ελάτε να με πάρετε, Απ’ των Τούρκων τα χέρια
Και αν πάτε από την Κέρτεζη, Περάστ’ από της Κλουκίναις

Κ’ ειδήτε τη γυναίκα μου, Τη μικροπαντρεμένη,

Πε της μη με καρτερή, Να μη μ’απαντυχαίνη

Να μην αλλάξη την Λαμπρή, Φλωριά να μη φορέση
Τ’εμένα με σκοτώσανε, Οι Τούρκοι Τριπολιτζιώτες.

Πήρα την πλάκα πεθερά, Τη μαύρη γης γυναίκα.
Και αυτά τα λιανολίθαρα, Πήρα γυναικαδέλφια.

###

Τρείς περδικούλες κάθονται, μωρέ, στη μέση το Λεβίδι
Μα είχαν τα νύχια κό- άιντε, μπάρμπ’Αναγνώστη,
Αναγνώστη μου, κό- μωρέ, κόκκινα
Μα είχαν τα νύχια κόκκινα, μωρέ, και τα φτερά βαμμένα
Είχαν και στα κεφά- άιντε, μπάρμπ Αναγνώστη κι Αντωνάκη,
κεφά- στα κεφάλια τους
Είχαν και στα κεφάλια τους, μωρέ, μαντίλια λερωμένα
Μοιρολογούσαν κι έ- άιντε, μπάρμπ Αναγνώστη,
Αναγνώστη μου, κι έ- μωρέ, κι έλεγαν
Μοιρολογούσαν κι έλεγαν, μοιρολογάν και λένε
Κείν’ το κακό που γίνηκε στη μέση το Λεβίδι
Σκοτώσαν το Στριφτόμπολα αυτόν τον Αναγνώστη.